

רשומות

קובץ התקנות

27 ביולי 1967

2081

י"ט בתמוז תשכ"ז

עמוד	
2896	הקנות התעבורה (תיקון מס' 4), תשכ"ז—1967
2896	הקנות התעבורה (תיקון מס' 5), תשכ"ז—1967
2897	הקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי ביטוח) (הוראת שעה), תשכ"ז—1967
2897	הקנות המהנדסים והאדריכלים (רישוי וייחוד פעולות) (תיקון), תשכ"ז—1967
2898	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הבנסה) (מס' 34), תשכ"ז—1967
2898	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הבנסה) (מס' 35), תשכ"ז—1967
2899	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הבנסה) (מס' 36), תשכ"ז—1967
2899	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הבנסה) (מס' 37), תשכ"ז—1967
2900	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכונות חקלאיות), תשכ"ז—1967
2901	צו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשות ניקוז) (תיקון מס' 5), תשכ"ז—1967
2902	צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים) (תיקון מס' 3), תשכ"ז—1967
2902	צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (צומת הדרכים ראשון-לציון — גזה ותלאביב — ירושלים : אזור), תשכ"ז—1967
2903	החלטות הכנסת בדבר אישור הוראות המנדליות או המטילות בלו ומס קניה
2903	תיקון טעות
	מדור לשלטון מקומי
2904	חוק עזר לגבעתיים (אספקת מים), תשכ"ז—1967
2912	חוק עזר לטבריה (ביוב) (תיקון), תשכ"ז—1967
2912	חוק עזר לאזור (אספקת מים), תשכ"ז—1967
2920	חוק עזר לקדימה (רשיונות לאופניים), תשכ"ז—1967
2921	חוק עזר לשרון-התיכון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ז—1967
2922	הודעה על החלטת הועד המקומי רמת-פנקס בדבר קנס פיגורים

פקודת התעבורה תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בסעיף 17 לחלק ג' לתוספת הראשונה לתקנות התעבורה², אחרי פסקה (3) יבוא:
(4), "אקים" אגודה לקימום מפגרים — בשיעור של 5 לירות".
2. לתקנות אלה ייקרא, "תקנות התעבורה (תיקון מס' 4), תשכ"ז—1967".

משה כרמל
שר התחבורה

ד' בתמוז תשכ"ז (12 ביולי 1967)
(חמ 756125)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
² ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

פקודת התעבורה תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 286 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), במקום פסקה 4 לתקנה משנה (ג) יבוא:
(4), הוכיח להנחת דעתה של רשות הרישוי שהוא סוחר בכלי רכב מנועיים ושהוכר על ידיה כסוחר כאמור, רכש את הרכב לצרכי מסחר, ביצע רישום שינוי בעלות הרכב תוך חמישה עשר יום מיום הרכישה והפקיד את רשיון הרכב בידי רשות הרישוי עד למכירתו".
2. בחלק ג' של התוספת הראשונה לתקנות העיקריות:
(1) בסעיף 2, בסופו, יבוא:
"האגרה בעד רשיון או חידוש רשיון לרכב פרטי המונע במנוע רוטציוני מסוג „ונקל", תהיה בשיעור שנקבע לרכב פרטי שתפוסת הבוכנות שלו היא כמצויין לצד המשקל העצמי של הרכב כמפורט להלן:

משקל עצמי של הרכב בק"ג	תפוסת הבוכנות בכמ"ק
עד 750	עד 1000
מ-751 עד 1100	למעלה מ-1000 עד 2000
מ-1101 עד 1400	למעלה מ-2000 עד 3500
מ-1401 ומעלה	למעלה מ-3500 עד 4500";

- (2) אחרי סעיף 21 יבוא:
"22. אגרה בעד קבלת הדרכה בנהיגה מטעם רשות הרישוי כאמור בסעיף 54 לפקודה תהיה בסך — 50 לירות".

3. לתקנות אלה ייקרא, "תקנות התעבורה (תיקון מס' 5), תשכ"ז—1967".

משה כרמל
שר התחבורה

י"ז בתמוז תשכ"ז (25 ביולי 1967)
(חמ 756125)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
² ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425; ק"ת 1837, תשכ"ה, עמ' 882.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר הארכת מועד תשלום דמי ביטוח

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11, 12 ו-23 לחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958, אני מתקין תקנות אלה:

1. על אף האמור בתקנה 2 לתקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי ביטוח), תשי"ד—1954,² יוארך מועד תשלום דמי הביטוח שחל ביום ב' בסיון תשכ"ז (10 ביוני 1967) עד ב' בתמוז תשכ"ז (10 ביולי 1967).

2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום ב' בסיון תשכ"ז (10 ביולי 1967).

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי ביטוח) (הוראת שעה), תשכ"ז—1967”.

יגאל אלון
שר העבודה

כ"ז בסיון תשכ"ז (5 ביולי 1967)
(המ' 75033)

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6; ס"ח 406, תשכ"ה, עמ' 289.
² ס"ח 440, תשי"ד, עמ' 649; ס"ח 1787, תשכ"ה, עמ' 117.

חוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958

תקנות בדבר רישוי וייחוד פעולות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11, 12 ו-23 לחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 5 לתקנות המהנדסים והאדריכלים (רישוי וייחוד פעולות), תשכ"ז—1967,² במקום „ביום כ"ד בתמוז תשכ"ז (1 באוגוסט 1967) יבוא „ביום כ"ח בתשרי תשכ"ח (1 בנובמבר 1967)“.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המהנדסים והאדריכלים (רישוי וייחוד פעולות) (תיקון), תשכ"ז—1967”.

יגאל אלון
שר העבודה

ט"ו בתמוז תשכ"ז (23 ביולי 1967)
(המ' 75263)

¹ ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108; ס"ח 455, תשכ"ה, עמ' 120.
² ס"ח 2042, תשכ"ז, עמ' 2399.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק יעד לפיתוח חקלאי בע"מ, בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1972 עם זכות לפדיון מוקדם החל מתום 24 חדשים מהוצאת האיגרות, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום ד' בתמוז תשכ"ז (12 ביולי 1967), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה.²

פטור ממס
הכנסה

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 34), תשכ"ז—1967".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ד' בתמוז תשכ"ז (12 ביולי 1967)
(חמ 72400)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"א, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב למוכ"ז של כלל — חברה להשקעות בישראל בע"מ נושאות ריבית של 7% לשנה בסכום כולל של 2.5 מיליון דולר של ארצות הברית של אמריקה, שיעמדו לפדיון בשנים 1973—1982, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום ד' בתמוז תשכ"ז (12 ביולי 1967), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהיה פטורה מתשלום מס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה.²

פטור ממס
הכנסה

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 35), תשכ"ז—1967".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ד' בתמוז תשכ"ז (12 ביולי 1967)
(חמ 72400)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק אפתיקאי כללי בע"מ, בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1972 עם זכות לפדיון מוקדם החל מתום 24 חדשים מהוצאת האיגרות, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום ב' בתמוז תשכ"ז (10 ביולי 1967), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לגבותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 36), תשכ"ז—1967".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ב' בתמוז תשכ"ז (10 ביולי 1967)
(חמ 72050)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק למשכנתאות ולהשקעות בבנין בע"מ, בסכום כולל של מיליון וחמש מאות אלף לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1972 עם זכות לפדיון מוקדם החל מתום 24 חדשים מהוצאת האיגרות, ושהוצעו לציבור על פי פרוס-פקט מיום י' בתמוז תשכ"ז (18 ביולי 1967), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לגבותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 37), תשכ"ז—1967".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

י' בתמוז תשכ"ז (18 ביולי 1967)
(חמ 72050)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר פיקוח על מכונות חקלאיות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
1957, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
  - ..המנהל" — מנהל המכון להנדסה ופריון תייצור בחקלאות;
  - ..המפקח" — מי שהוסמך לכך על ידי המנהל;
  - ..הרשות" — מנהל המחלקה למחירים וסובסידיות במשרד החקלאות;
  - ..מכונות חקלאיות" — המכונות, הכלים והמיתקנים המפורטים בתוספת, לרבות חלקי מכונות כאמור, המיועדים לשימוש חקלאי;
  - ..סוחר" — לרבות יבואן של מכונות חקלאיות וכל אדם העוסק, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, במכירתן, בייצורן או בהרכבתן, או המחזיקן בחור סוכן, עמיל מכס, בעל משכון או בעל מחסן.
2. כל סוחר יגיש פעמיים בשנה, ב-1 באפריל וב-1 באוקטובר, דין וחשבון חתום בידו, בטופס שקבע המנהל, ובו יפרט את מלאי המכונות החקלאיות שברשותו והשינויים שחלו בו במשך ששת תחדשים הקודמים.
3. (א) לא ימכור סוחר מכונה חקלאית אלא לאדם שבידו היתר קניה בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.
(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על התחייבות של סוחר שנעשתה לפני תחילתו של צו זה למכור מכונה חקלאית.
4. (א) כל סוחר ינהל ספרים או רשימות של מכונות חקלאיות שברשותו שיכללו פרטים אלה:
  - (1) שם המכונה ומספרה;
  - (2) מחיר הקניה;
  - (3) הוצאות ההובלה הימית;
  - (4) הוצאות הביטוח;
  - (5) הוצאות פתיחת אשראי, לרבות עמילות בנקאית;
  - (6) הוצאות הובלה בארץ;
  - (7) סכומים שנתקבלו על חשבון הביטוח;
  - (8) הוצאות מסי נמל;
  - (9) הוצאות עמילות מכס;
  - (10) הוצאות שירות והרכבה;
  - (11) כל הנחה שניתנה באיזה שלב משלבי העסקה, או באופן כללי, שיש לה השלכה על אותה עסקה.
- (ב) סוחר יגיש לרשות את הספרים המתייחסים לכל מכירה, תוך 14 יום מיום הוצאת המכונות מהנמל.
- (ג) סוחר יציג בפני הרשות, בכל עת שיידרש לכך, כל מסמך הדרוש לאימות הפרטים הרשומים בספרים.

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

הסמכות
להיכנס ולברוק

5. המפקח רשאי להיכנס בכל עת לכל מקום שיש לו יסוד להניח שסוחר מחזיק בו מכונות חקלאיות ולברוק אם קוימו הוראות צו זה.

ביטול

6. צו ההגנה (פיקוח על מכונות חקלאיות), תש"י—1950² — בטל.

השם

7. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכונות חקלאיות), תשכ"ז—1967".

התוספת

1. טרקטורים חקלאיים	5. כלי מיון, ביקוי ואריזה
2. כלי עיבוד	6. מיתקנים למשק חצר ובעלי-חיים
3. כלי קציר ואיסוף	7. כלי הובלה וכלי יד
4. כלי פיזור וריסוס	

חיים גבתי
שר החקלאות

כ"ט בסיון תשכ"ז (7 ביולי 1967)
(חמ 73922)

² ק"ת 57, תש"י, עמ' 632.

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

צו בדבר הקמת רשות ניקוז

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957¹, ולאחר התייעצות עם שר הפנים, אני מצווה לאמור:

תיקון
התוספת

1. בתוספת לצו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשות ניקוז), תש"ד—1960², אחרי פרט 20 יבוא:

טור א' — עם הרשות	טור ב' — תחום הרשות	טור ג' — הרכב הרשות
21. רשות ניקוז מטה-יהודה	השטח של אזור מספר 23 כנקוב בתוספת	(א) נציגי הרשויות המקומיות
		1. מועצה אזורית מטה-יהודה
		2. עיריית ירושלים
		3. מועצה מקומית בית-שמש
		4. מועצה מקומית מבשרת-ציון
		5. מועצה מקומית אבו-גוש
		6. נציג בעלי קרקעות לפי סעיף 11 (ד) לחוק
		3 (ב) נציגי הממשלה
		1. נציג משרד החקלאות
		2. נציג משרד הפנים
		3. נציג משרד הבריאות
		בסה"כ 16

2. לצו זה ייקרא „צו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשות ניקוז) (תיקון מס' 5), תשכ"ז—1967".

חיים גבתי
שר החקלאות

א' בתמוז תשכ"ז (9 ביולי 1967)
(חמ 75138)

¹ ס"ח 236, תשי"ח, עמ' 4.

² ק"ת 979, תש"ד, עמ' 587; ק"ת 1713, תשכ"ה, עמ' 1823.

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

צו בדבר פטור בעלי דרכונים מסויימים מהוראות החוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 (א) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952,¹ אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים), תשכ"ד—1964,² בטור א', יימחק „טנגניקה“.
2. לצו זה ייקרא „צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים) (תיקון מס' 3)“, תשכ"ז—1967.

תיקון
התוספת
השם

כ"ז בסיון תשכ"ז (5 ביולי 1967) חיים משה שפירא
(חמ 76824) שר הפנים

¹ ס"ח 111, תשכ"ב, עמ' 854; ס"ח 479, תשכ"ו, עמ' 52.
² ק"ח 1590, תשכ"ד, עמ' 1382; ק"ח 1082, תשכ"ו, עמ' 1178.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹ (להלן — הפקודה), וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² אני מצווה לאמור:

1. הפקודה תחול על צומת כביש מס' 13, קטע ראשון-לציון—גהה³, עם כביש מס' 1 תל-אביב—ירושלים⁴, שגבולותיה מסומנים לשם ויהוי בקו אדום במפה מספר כ/23/2914 הערוכה בקנה מידה 1:2500 והחתומה ביד שר העבודה ביום כ"ז בסיון תשכ"ז (5 ביולי 1967).
2. העתק המפה האמורה בסעיף 1 נמצא במחלקת העבודות הציבוריות, מחוז תל-אביב והמרכז, רח' הרצל 180, תל-אביב, וכל המעוניין בדבר רשאי לעיין בו בימים ובשעות שה-משרד האמור פתוח לקהל.
3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (צומת הדרכים ראשון-לציון — גהה ותל-אביב—ירושלים : אזור)“, תשכ"ז—1967.

תחולת הפקודה
על דרך

רשות לעיין
בהעתק המפה

השם

כ"ז בסיון תשכ"ז (5 ביולי 1967) יגאל אלון
(חמ 75050) שר העבודה

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 1616, תשכ"ד, עמ' 1747.
⁴ ק"ח 1547, תשכ"ד, עמ' 816.

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מס קניה

בהתאם לסעיף 3(ב) לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952, וסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו מס קניה (קביעת סחורות ושירותים טעוני מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 116), תשכ"ו—1967, שכתוצאה מהן מוגדל מס קניה או מוטל מס קניה על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום ב' בתמוז תשכ"ז (10 ביולי 1967)

יוסף סרלין
סגן יושב ראש הכנסת

(חמ 72334)

¹ ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 384; ס"ח 364, תשכ"ב, עמ' 44.
² ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
³ ק"ח 2040, תשכ"ו, עמ' 2373.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות בלו

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו הבלו על דלק (הטלת בלו) (תיקון), תשכ"ז—1967, שכתוצאה מהן מוגדל בלו או מוטל בלו על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום ב' בתמוז תשכ"ז (10 ביולי 1967)

יוסף סרלין
סגן יושב ראש הכנסת

(חמ 723306)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ח 2051, תשכ"ו, עמ' 2526.

תיקון מעות

בתקנות-שעת-חירום (סמכויות מיוחדות), תשכ"ז—1967, שפורסמו בקובץ התקנות 2052, תשכ"ז, עמ' 2530, בתקנה 217, הסימון „(א)" ותקנת משנה (ב) — יימחקו.

(חמ 73233)

מרור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק עזר לנבכתיים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-254 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עיריית גבעתיים חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי הפקודה;
„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידה או קביעתה של כמות מים המסופקים לנכס;

„מועצה” — מועצת העירייה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של העירייה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי העירייה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, כריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” — ו”בנין”, כמשמעותם בסעיף 269 לפקודה;

„עירייה” — עיריית גבעתיים;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936^א;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

„נפת בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

חיבור
למפעל מים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ”ד, עמ’ 197.
² ע”ר 1938, תוס’ 1 סמ’ 560, עמ’ 1.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוק או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.
(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש לעירייה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש לעירייה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינוייה אלא באביזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד"מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

(ח) נתן המנהל שירות בקשר לרשת פרטית, על פי בקשת הצרכן, ישלם הצרכן את ההוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

אגרת הנחת צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה העירייה צינור מים, ישלם לעירייה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים שהגיש בקשה להגדלת נפח או שטח הבנין או לבניית בנין חדש, ישלם לפני מתן ההיתר לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי הבניה שבעדה ניתן ההיתר כאמור.

התקנת מד"מים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד"מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד"מים הוא רכוש העירייה.

³ ע"ר 1986, תוס' 1 סס' 589, עמ' 153.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם לעירייה אגרת מד-מים ואגרת התקנת מד-מים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד-מים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי העירייה בעת מילוי תפקידו.

(ו) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד-המים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמד-המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד-מים כאמור, ישלם הצרכן לעירייה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד-המים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן לעירייה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד-המים, ובלבד שלא תפתח מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד-המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד-המים אינו מדויק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמד-המים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיוזמתו הוא וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמד-המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקת אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מד-המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מד-מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד-מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

(ח) לא הותקן מד-מים ישלם הצרכן לעירייה בעד אספקת מים אגרות מים בשיעור שנקבע בתוספת.

7. (א) העירייה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אגרת מים

אספקת מים
פ"י חוזת

(ב) היתה סתירה בין תנאי התווה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי

התווה.

8. באישור המועצה רשאי ראש העיריה לחייב צרכן להפקיד בקופת העיריה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אכדן מד"מים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.
9. (א) אגרת מים תשולם תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה.
(ב) האגרות או התשלומים האחרים שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לשילומם, ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה.
10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.
11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזנז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד"מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.
(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהתקנתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.
(ג) רשת פרטית שחבורה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.
(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד"מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.
12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.
(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.
(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א) חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.
13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, או אבזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון אי לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
- (5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.
- (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו, ולא ישטוף כלי רכב בעזרת צינור, פרט למיתקני רחיצה.
- (ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.
- (ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.
- (ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכנס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.
- (ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.
- (ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.
- (ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העיריה.
- (ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.
- (ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אביזר השייך למפעל המים.
- (י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.
- (יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד העיריה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

שימוש במים

מכירת מים והעברתם	15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנוהקת, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
חידוש חיבור שנותק	16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל. (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
שמירה בפני ויהום	17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.
דרישת תיקונים	18. (א) ראש העיריה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש העיריה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה. (ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה. (ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית העיריה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
מסירת הודעות	19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה יהיו כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגיל-ים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום העיריה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
ענשים	20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה.
ביטול	21. חוק עזר לגבעתיים (אספקת מים), תש"ך—1960 ⁴ — בטל.
השם	22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגבעתיים (אספקת מים), תשכ"ז—1967”.

⁴ ק"ת 1046, תש"ד, עמ' 1824.

האגרה בלירות	תוספת	
80	1. אגרת היבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1))	
200	(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד, לכל יחידת מלאכה או תעשיה	
40	(2) הרחבת היבור, פירוק היבור והתקנתו	
80	מחדש לפי דרישת הצרכן — עד 2"	
	למעלה מ-2"	
5	2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית	
10	(סעיף 3 (ב))	
	3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))	
0.80	4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג)), לכל מ"ר של שטח הנכס	
	ונוסף לזה —	
1.50	בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה	
0.50	בבנין שאינו מגורים — לכל מ"ר של נפח הבניה	

כש"ש מיתקן	כש"ש מיתקן
מוכן להתקנת	מוכן להתקנת
מד"מים	מד"מים

האגרה בלירות		
	5. אגרת מד-מים (סעיף 5 (ד)) —	
	מד-מים שקטרו:	
100	אינו עולה על 3"	60
120	עולה על 3" ואינו עולה על 1"	80
200	עולה על 1" ואינו עולה על 1½"	150
250	עולה על 1½" ואינו עולה על 2"	200
	עולה על 2"	
	לפי חשבון שהגיש המנהל	

האגרה בלירות	
15	6. אגרת בדיקת מד-מים כולל דמי פירוק, הובלה וה- תקנה מחדש (סעיף 5 (ט))

האגרה	האגרה לפ"ק
המינימלית	באגרות
בלירות	

	7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —	
	(1) לשימוש ביתי —	
0.75	ל-10 מ"ק הראשונים	25
	ל-6 מ"ק נוספים	40
	מעל ל-16 מ"ק	65

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגורות
------------------------------	-----------------------

- (2) לגינות נוי מעובדות —
בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר בין החד-
שים אפריל—נובמבר — מעל ל-10 מ"ק 15
מעל להגבלה תיווסף הכמות לשימוש ביתי —
פריט 7 (1).
- (3) לחנויות, לעסקים, למשרדים ולכל שימוש אחר
שלא פורט במקום אחר בתוספת זו 65 2
למוסדות 25
(4) לתעשייה —
(5) לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —
בגבולות הכמות המוקצבת 22
מעל לכמות המוקצבת 35
(6) למלאכה 65
(7) לבניה 55
(8) לחנויות דגים — עד 1000 מ"ק לשנה 25
(9) לצרכן המוכר מים מחוממים 65
8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה הגרים יחד עמו בדירה —
פרט לדירה בבנין חד-משפחתי מבניה קשה שאינו שיכון עולים, ששטחה עולה על 70
מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הויכוי עלתה על 10
מ"ק יזוכה לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הויכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 ויותר	21

האגרה בלירות

10.

(ב) הויכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

קובא קרייזמן
ראש עיריית גבעתיים

נתאשר.
ח' באדר ב' תשכ"ז (20 במרס 1967)
(חט 816414)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר למכריה בדבר ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, וחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962², מתקינה מועצת עיריית טבריה חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לטבריה (ביוב), תשכ"ד—1963³, במקום סעיף 1 יבוא:

תיקון התוכנית

1.1. היטל ביוב

(1) ביב ציבורי —

0.40 לכל מ"ר של קרקע

3.50 לכל מ"ר של בניה

(2) ביב מאסף —

0.30 לכל מ"ר של קרקע

"2.50 לכל מ"ר של בניה

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטבריה (ביוב) (תיקון), תשכ"ז—1967”.

השם

נתאשר.

מ' אדר ע"י

ראש עיריית טבריה

ח' בניסן תשכ"ו (18 באפריל 1967)

(חמ 765012)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ס"ח 370, תשכ"ב, עמ' 96.

³ ק"ת 1405, תשכ"ד, עמ' 48.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאזור בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית אזור חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;

„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים

המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית אזור;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה

על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

„מפעל המים“ — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכסים“ ו-„בנין“ — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות, תשי״א—1950²;

„צרכי בית“ — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית“ — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד-מים;

„נפח בנין“ — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק“ — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדורשים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

² ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 1219, תשכ"ב, עמ' 280.
³ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 560, עמ' 1.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל תשובונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו, בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם ושיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל גפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם לעירייה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

אגרת הנחת
צינורות

התקנת מדמים

אגרת מים	<p>6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד-המים, ובלבד שלא תפחת מחשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.</p>
	<p>(ב) מצא המנהל כי מד-המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשח רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.</p>
	<p>(ג) מצא המנהל כי מד-המים אינו מדויק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמד-המים רשם אותה כתוספת או כהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוק.</p>
	<p>(ד) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמד-המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.</p>
	<p>(ה) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מה צרכנים בכמות המים שנרשמה על ידי מד-המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.</p>
	<p>(ו) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים. (ז) הורכבו מדי-מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד-מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.</p>
אספקת מים לפי חוזה	<p>7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.</p>
	<p>(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.</p>
פקדונות	<p>8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד-המים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.</p>
מועד התשלום	<p>9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.</p>
אישור סכום ההוצאות	<p>10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.</p>

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתור חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוזרה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יתודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדמים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל גכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
- (5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרם או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרם או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרם להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.
 (ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.
 (ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
 (ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.
 (ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזר השייך למפעל המים.
 (י) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.
 (יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
 (ב) חיבור של רשת פרטית שתודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.
18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
 (ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.
 (ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה, לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
21. חוק עזר לאזור (אספקת מים), תשי"ח—1958⁴ — בטל.
22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאזור (אספקת מים), תשכ"ז—1967”.

⁴ ק"ת 778, תשי"ח, עמ' 896; ק"ת 1316, תשכ"ב, עמ' 2000.

תוספת

האגרה בלירות

75

100

200

30

75

3

5

0.75

0.90

0.50

כש"ש מיתקן
מוכן להתקנת
מד"מים

האגרה בלירות

70

80

100

150

200

האגרה בלירות

10

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)) —

(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד

לכל יחידת מלאכה או תעשייה —

לחיבור עד 1"

לחיבור מעל ל-1"

(2) הרחבת החיבור, פירוק החיבור או התקנתו מחדש

לפי דרישת הצרכן —

עד 1"

למעלה מ-1"

2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית

(סעיף 3 (ב))

3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))

4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו-1(ג)),

לכל מ"ר של שטח הנכס

ונוסף לזה —

בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה

בבנין שאינו מגורים — לכל מ"ק של גוף הבנין

5. אגרת מד-מים (סעיף 5 (ד)),

מד-מים שקטרו:

אינו עולה על 1/2"

עולה על 1/2" ואינו עולה על 3/4"

עולה על 3/4" ואינו עולה על 1"

עולה על 1" ואינו עולה על 1 1/2"

עולה על 1 1/2" ואינו עולה על 2"

6. אגרת בדיקת מד-מים כולל דמי פירוק, הובלה וה-

תקנה מחדש (סעיף 5 (ט))

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ס באגרות
------------------------------	----------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

		(1) לשימוש ביתי
0.74	24.5	ל-10 מ"ק הראשונים
	35	ל-6 מ"ק נוספים
	40	מעל ל-16 מ"ק
	30	(2) למוסדות, לבתי מרחץ ולבריכות שחיה
	50	(3) לבניה
		(4) לתעשייה —
		לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה
	20	בגבולות הכמות המוקצבת
	35	מעל הכמות המוקצבת
6.50	40	(5) לבתי מלאכה
		(6) לבתי עסק, למשרדים, לחנויות ולכל שימוש
3	50	אחר שלא פורט במקום אחר בתוספת זו
		(7) לחקלאות —
	8,5	עד 600 מ"ק לדונם או חלק ממנו לשנה
	12	מעל להגבלה

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה הגרים יחד עמו בדירה — פרט לדירה חד-משפחתית מבניה קשה שאינו שוכן עולים ששטחה עולה על 70 מ"ר אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הויכוי עלתה על 10 מ"ק, יזוכה לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הויכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 ויותר	21

(ב) הויכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

האגרה בלירות

10

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

נתאשר.
י"ח בניסן תשכ"ז (18 באפריל 1967)
(המ 810504)
ראש המועצה המקומית אזור
חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לקדימה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית קדימה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„אופניים” — אופניים או תלת-אופנים, שאינם מונעים בכוח מיכני;
„המועצה” — המועצה המקומית קדימה;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„תושב” — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה;
„בוחן” — אדם שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.
2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.
(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.
3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתיתו.
(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האבזרים כנדרש בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961³.
(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.
(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.
(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.
4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.
(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 50 אגורות.
5. חוק עזר לקדימה (רשיונות לאופנים), תשי"ז—1957⁴ — בטל.
6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקדימה (רשיונות לאופניים), תשכ"ז—1967”.

הנדרות

רשיון לאופניים

בקשה למתן רשיון

לוחית מספר

ביטול

השם

נתאשר.

יהושע רוזניק

ראש המועצה המקומית קדימה

ט"ו בסיון תשכ"ז (23 ביוני 1967)

(חמ 85224)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.
³ ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.
⁴ ק"ת 675, תשי"ז, עמ' 864.

פקודת המועצות המקומיות
פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945
חוק עזר לשרון-התיכון בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית השרון-התיכון חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לשרון-התיכון (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956³ החלפת התוספת (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	קבלן או קבלן משנה, המבצעים בתחום המועצה עבודות בנין, סלילה או תיקון של כבישים, עבודות עפר, ביוב, ניקוז, הנחת צינורות, עבודות חשמל, עבודות ציבוריות או כל עבודה אחרת שהיקפה בתחום המועצה לשנה בלירות —		בית אריזה לשיווק פרי הדר, לפי מספר העובדים —
100	עד 5,000	150	עד 10
150	מ' 5,001 עד 10,000	300	מ' 11 עד 20
300	מ' 10,001 עד 20,000	600	מ' 21 עד 30
400	מ' 20,001 עד 40,000	1000	מ' 31 ומעלה
500	מ' 40,001 עד 60,000	600	אוטובוסים, שירות עירוני או בין-עירוני
700	מ' 60,001 עד 100,000	500	ייצור או אספקת חשמל
1000	למעלה מ' 100,000		מחצבה המעסיקה עובדים —
	בית מלאכה או תעשייה, לפי מספר העובדים —	300	עד 6
100	2	600	7 עד 10
150	מ' 3 עד 10	1000	למעלה מ' 10
300	מ' 11 עד 20		מאפיה
600	מ' 20 ומעלה	100	צרכניה, או חנות עם רשיון למכירת משקאות משכרים
1000	ביטוח, לכל לירות דמי ביטוח או חלק הימני	20	תחנה להשכרת טרקטורים
25	בעל מלאכה ללא סדנה	500	בית חרושת לייצור תמרי דונג לחיטוי הדרים
60	מהנדס, עורך דין	50	מכירת דלק או אספקת דלק
100		6	אספקת מים פרט לבארות לאספקה עצמית — לכל 10,000 מ"ק

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967).
3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1967/68, והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1967/68 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.
4. על אף האמור בחוק עזר זה לא ישולם בשנת הכספים 1967/68 לגבי עסק פלוני מס בשיעור העולה על המס החל על אותו עסק בעד שנת הכספים 1965/66 אם בהיקפו, גדלו או ממדיו של אותו עסק לא חלה הגדלה לעומת שנת 1965/66, אלא בשיעורים כלהלן:

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ע"ר 1945, תוס' 1 סס' 1436, עמ' 115; ס"ח 485, תשכ"ו, עמ' 2.
³ ק"ת 689, השי"ז, עמ' 141; ק"ת 1827, תשכ"ו, עמ' 741.

שיעור התוספת לשנת 1967/68	סכום המס בלירות בשנת 1965/66
—	עד 25
25%	למעלה מ-25 עד 100
50%	למעלה מ-100 עד 750
75%	למעלה מ-750 עד 1500
100%	למעלה מ-1500 עד 1950
150%	למעלה מ-1950
5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשרון-התיכון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ״ז—1967”.	

נחאשר. ט״ו בסיון תשכ״ז (23 ביוני 1967) ראש המועצה האזורית השרון-התיכון
(חמ 85621)
חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

הודעה על החלטת הוועד המקומי רמת-פנקס בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה, כי בהתאם לסעיף 20 (ד) לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 133א לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי״ח—1958², החליט הוועד המקומי רמת-פנקס שבתום ששה חדשים מיום פרסום הודעה זו ברשומות ייוסף קנס פיגורים בשיעור של 20% על כל סכום המגיע לוועד המקומי בעד ארנונה, היטל, אגרה, דמי השתתפות או תשלום חובה אחר ושלא שולם תוך ששה חדשים מהמועד שנקבע לשילומם.

נחאשר. יואל פרנקל יושב ראש הוועד המקומי רמת-פנקס
ט״ו בסיון תשכ״ז (23 ביוני 1967)
(חמ 81013)
חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש א, תשכ״ה, עמ' 256.
² ק״ת 797, תשי״ח, עמ' 1256; ק״ת 777, תשכ״ה, עמ' 2798.